

L'AUTONOMISTA

DIARI FEDERALISTA REPUBLICÀ I D'AVISOS I NOTÍCIES - ES PUBLICA A LA TARD

ANY XXXIX

GIRONA, DISSABTE 1.er D'AGOST DEL 1936

NUMERO 9.923

FRANQUEIG CONCERTAT

LA PATRIA LLATZERADA

La sang, el foc, la mort i la devastació, són les tràgiques herències del feixisme que agonitza. - Espanya, per la voluntat de tot el poble; per la vida i el record dels màrtirs i per la gesta heròica dels soldats de la Llibertat, es redreçarà gloriosa, rica i plena del tang negre de la reacció.

Aquells que parlaven d'ordre, de seny i de moderació, aquells que blasraven, a tothora, dels procediments de violència — o que a ells els semblava de violència — emprant les terribles paraules de l'anatema, no tingueren cap escrúpol d'encendre la guerra civil al país amb una provocació a les llibertats del poble, perfectament enquadrada dintre de la definició clàssica i contundent de la criminalitat.

La mal anomenada gent d'ordre, no ha vacil·lat en enfonsar el punyal fratricida en les entranyes vives i palpitants de la pàtria.

La terra es xopa de sang germana, però, el braç dels traïdors no es detura.

La carnisseria és espantosa, però, la consciència de les dretes resta muda, eixorca i orba davant la matança horripilant.

L'incendi s'ha aixecat en els quatre punts cardinals d'Espanya, però, ells — els malvats — no senten, en les seves galtes, la rojor de les flames, i lívids de ràbia i d'impotència, segueixen disparant el fusell de l'odi, la vergonya i el deshonor.

Res els diu la contemplació de la pàtria, sagnant per les cent ferides obertes en el pit, per les cent llançades dels centurions ansiosos de poder i de tirania. Res els diu l'esgarriosa visió d'Espanya llatzerada, res els diu, perquè, tenen en el cor les crostes petrificades de l'ambició, de l'egoisme i del despotisme.

Cada dia cauen — segades per la dalla sinistre de la guerra civil — vides en flor robades a les llars espanyoles. Cada dia les mares, les esposes, les germanes i els fills ploren els absents que no tornaran. Cada dia, sobre la terra calcinada pel sol canicular, hi ha nous cadàvers que acusen els culpables de la sedició. Cadàvers que clamen venjança, justícia i reparació adequada i complerta.

I, els causants del dany irreparable segueixen en els seus reductes — cataus de feres — en una postura d'obstinada follia. Segueixen esclavitzant algunes ciutats, fent una broma sarcàstica per les ràdios, mentre la mort cavalca pels camins de la pàtria.

Però, no cregui ningú que l'enemic té seves algunes ciutats. El feixisme no posseeix cap ciutat. El que digui el contrari menteix descaradament i és un facciós mereixedor del més exemplar càstig. L'exèrcit traïdor té aterritzades unes poques ciutats; les té oprimides a força de matances iniquès, però, mai aquestes poblacions seran seves, perquè, els manca l'assistència del poble. Aquesta assistència, fervor i entusiasme que senten els pobles on impera la llei del Govern de la República. Pobles que no necessiten del més petit contingent de força per a garantir l'ordre autèntic de la revolució.

Que manin sortir els regiments de Saragossa i veurem que passa. Que treguin de les casernes les tropes, deixant-les lliures de les amenaces de les pistoles dels oficials feixistes i contemplarem com els soldats, — els mateixos soldats, els quals no són més que fills del poble — la població civil i fins hi tot els morts s'aixequen per a afusellar el capitost Cabanellas i a tota la seva guàrdia negra.

Franco, Queipo de Llano — «el ganso de Ràdio Sevilla», com ja li diuen — i Cabanellas sols poden fiar el seu poder en les baionetes. El Govern de la República té el seu domini, la seva força i la seva raó d'existència en el cor i en la vida de tots els ciutadans.

Aquesta és la diferència de les dues Espanyes. L'Espanya inquisitorial i l'Espanya lliure, progressiva i saturada de les més sanes doctrines de justícia, respecte humà i esperit d'igualtat.

Però, la lluita està ja a les acaballes. La resistència per més aferrissada que sia, té un límit i aquest és ja a l'abast de les glorioses columnes de la Democràcia.

Aviat acabarà el cruent sacrifici de vides. I, sobre el camp de batalla, damunt del fang del feixisme i del dolor dels espanyols honrats s'aixecarà una pàtria nova, forta, rica i plena que serà—davant l'admiració del món—un exemple de Llibertat i de Democràcia.

GERMINAL ROIG

EN LAS URNAS Y CON LAS
ARMAS

Ha triunfado totalmente el Frente Popular

El 16 de febrero de este año, en las urnas, con la papeleta electoral, a despecho de coacciones, de maniobras gubernamentales y de toda suerte de manipulaciones por parte de las derechas, el Frente Popular, triunfó por completo, radicalmente, absolutamente. Contra todos y en frente de todos los reaccionarios, monárquicos y fascistas, vencieron los hombres de izquierda, los hombres liberales, los espíritus republicanos. No podía ser de otro modo. El pueblo tiene una fuerza y un poder que está por encima de todo. La acción de las masas populares, tiene una eficacia incomparable. Una eficacia extraordinaria.

La derrota electoral de las fuerzas republicanas, de las fuerzas democráticas en 19 de noviembre de 1933, por la absurda división de las mismas y por las trapacerías, mangoneos, canalladas y compra de votos de las derechas; la actuación negativa y destructora de éstas desde el Poder, en unión de unos titulados republicanos, que no supieron, ni quisieron, defender y honrar la República; la persecución encarnizada y constante de los políticos de izquierda y de los elementos obreros; la rebaja de jornales del proletariado de las ciudades y del campo, llevándolo al hambre y a la miseria, con una perfidia

inhumana, y, por último, los salvajes y horribles sucesos de Asturias, provocados e impulsados, de una parte por quien tenía el deber de cumplir y hacer cumplir la Constitución y de velar por el bien y la prosperidad de la República y de España, y de otra parte por gobernantes inmorales, reaccionarios e insurrectos, todos ellos, sirvió de aglutinante para unir, como nunca, a las izquierdas republicanas españolas y a los partidos socialista, comunista y sindicalista, con la adhesión, también, de la Unión General de Trabajadores y de otras fuerzas proletarias, los cuales constituyen el Frente Popular, que tras breve campaña de propaganda, de asombrosa intensidad y de consciente valentía, había de vencer, arrolladamente, en los colegios electorales, a las derechas cerriles y vaticanistas; a los monárquicos y a la demás chusma de vividores, enemigos del régimen que se dió el pueblo, por su omnimoda voluntad, el 14 de abril de 1931.

Y ese vencimiento, tan rotundo y tan fatal, estaba descontado. Estaba descontado, porque la mayoría del pueblo, es eminentemente liberal, es democrático, es refractario a toda dominación o tiranía, venga de donde venga. Y como tiene tan arraigado el sentido de

libertad, en la primera ocasión que se le presentara, derrotaría a los que querían tenerle dominado y esclavizado. Y así ocurrió el 16 de Febrero de este año.

Ahora, el 19 de julio, —y en estos días históricos y memorables que estamos viviendo—, el Frente Popular

y las masas trabajadoras que se han unido a él, con las fuerzas leales a la República, que en conjunto forman la mayoría del pueblo español, que entrañan el pueblo español, con las armas en la mano, en lucha abierta y tenaz y decidida, igualmente, absolutamente en las calles de las poblaciones españolas y en los campos y monta-

ñas de nuestro país, frente al fascismo criminal y miserable y frente a unas gurrnicones que han hecho traición a su promesa de fidelidad a la República; a unos generales, jefes y oficiales que han llevado a sus tropas, a los soldados del pueblo, a la insurrección y al desastre, —como hicieron años atrás en Marruecos para obtener ascensos y condecoraciones—, engañándolos villanamente, mintiéndoles como bellacos, acusando la poca estima en que tienen el honor y la dignidad.

Los directores de la rebeldía fascista militar, se han equivocado por completo. Creyeron, sin duda, que sería cosa fácil, por la larga preparación que han empleado para realizar un levantamiento tan criminal y censurable, el dar el golpe de fuerza y hacerse dueños de la situación, y se han encontrado con una resistencia tan firme y tan enorme, que les ha hecho morder el polvo, fracasando de pleno, desde los primeros momentos de la rebelión.

Ni los militares desleales y traidores a la República, ni la bestia negra del fascismo, alentada por el jesuitismo y por los grandes bandoleros del capitalismo y los terratenientes explotadores de las clases trabajadoras, han tenido en cuenta, al lanzarse a esa trágica y horrible aventura, que no sólo los componentes del Frente Popular, sino España entera, el pueblo español, se pondrían al lado del Gobierno, de la autoridad legalmente constituida, en defensa de la Libertad y de la República. Y así ha sido. Y bien claros y patentes han sido también, los resultados adversos de la finalidad de la sublevación, apenas iniciada la misma.

El pueblo estaba harto de cuarteladas; de insolencias y crímenes fascis-

LLISTA DEL NOU GOVERN DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Cap del Govern	Joan Casanovas (E. R. C.)
Justícia	Josep Quero (E. R. C.)
Governació	Josep M. ^a España (E. R. C.)
Hisenda	Martí Esteve (A. C.)
Cultura	Ventura Gassol (E. R. C.)
Obres Públiques	Pere Mestres (E. R. C.)
Treball	Lluís Prunés (E. R. C.)
Economia	Joan Comorera (P. S. U.)
Agricultura	Josep Calvet (Unió de Rabassaires)
Sanitat	Martí Rourei (E. R. C.)
Serveis Públics	Josep Terradelles (E. R. C.)
Defensa	Tinent coronel Felip Díaz Sandino
Abasteixements	Estanislau Ruiz Ponsetí (P. S. U.)
Comunicacions	Rafel Vidiella (P. S. U.)
Assistència Social	Joan Puig i Ferreter (E. R. C.)

TEMES PERMANENTS

L'organització social

Cada època, degut als problemes especials que la fermenten, reclama un tipus especial d'organització. Unes vegades són les revoltes de camperols o dels Drets de l'Home les que imposen un ordre nou; altres, els nacionalismes o els imperialismes. La majoria de vegades, i sobretot en les àrees nacionals, és la lluita entre les classes la que sol modular les novelles estructuracions socials.

L'omnipotència de la potestat religiosa que en el transcurs de l'Estat mitjà dominava el desfet imperialisme romà, cau després amb l'entrada del tercer estat: la burgesia. Milícies i clerecia que s'havien disputat el poder han de donar representació al nou vingut. Ho reclama; ho exigeix perquè ofereix als sistemes caducos una nova organització social. Aporta valor nous, perspectives inèdites. Una preparació per al treball i el progrés. Però aquest estament no té capacitat per al comandament autàrquic ni el cabdillatge polític i es veu precisat a reclamar, d'una banda, els dos altres poders, i de l'altra, la col·laboració del poble. Milícia i clerecia parteixen d'un poder absolut i universal. La burgesia no introdueix més que una concepció privada de la vida social. La intervenció social del tercer estament pot definir-se gràficament com una especulació de l'individu amb la Societat. Això explica el demòcrata liberalisme i tot aquell seguit de solucions culturals com la compra-venda el canvi, el contracte, el capital, la propietat privada... en fi, la persecució de fins particulars en una concurrència universal, tan ben caracteritzades per Tönnies en el seu famós estudi sociològic: "Comunitat i Societat".

Evidentment que això que s'en diu cultura capitalista ha servit de pont entre la concepció autocràtica de la vida social i la democràtica. En parlar de democràcia no ens referim solament a l'aspecte polític sinó al social, o sigui al conjunt de problemes polítics, econòmics i espirituals que la componen.

El fet important de la nostra època no és justament l'entrada del quart poder en joc, o sigui l'allau proletària, sinó la democratització de la vida social. La URSS que inicià la revolució en nom de la classe proletària, continuament va democratitzant la seva organització. Perquè en realitat és el poble amb tots els seus matisos i valors que cada dia s'imposa. De l'Estat s'ocorre jo, de l'absolutisme monàrquic, passem a l'Estat som nosaltres, del democràtic. Si aquesta explicació no fos prou convincent, només hauríem d'observar com fins els poders bastits autocràticament a Itàlia i Alemanya simulen plebiscits i eleccions per tal de donar la sensació que representen el poble i l'opinió pública.

Les classes proletàries van a la lluita social amb programes i ideologies universals perquè de fet les seves reivindicacions es fonamenten damunt els principis humans. Representen el poble, les seves necessitats, interessos i valors. Actitud noble i valerosa. Quan profetes de l'imperialisme decadent, tals com Spengler, anuncien la devallada del món occidental, i mentre els poders autocràtics continuen, preparen la guerra d'extermini, les capes humils del poble es redrecen en un gest vindicador.

S'ha de saber entendre el llevat bo que anima l'esperit de les reivindicacions encertadament anomenades socials. El privilegiat, reclòs en un egoisme deshumanitzat, fa per no adonar-se de l'esplendorosa idealitat que anima l'impuls popular. Des dels seus medis privats, vol fer creure a l'opinió pública que l'impuls generós del poble no és més que un egoisme.

tas; de provocacions jesuítiques i reaccionàries y de inferències vaticanistes y en pie, esperando el momento propicio de aplastar el militarismo y la reacción, al primer embite serio de ellos lo ha logrado radicalmente.

El 16 de Febrero de 1936, en las urnas, el Frente Popular, triunfó sobre el fascismo y sus sostenedores. El 19 de Julio, cinco meses después, el Frente Popular, con todo el proletariado y las fuerzas leales, ha triunfado con las armas en la mano, sobre el militarismo y el fascismo vaticanista. No han sabido ver los directores de la rebelión, que esas fechas estaban demasiado próxima para que el pueblo se dejase ganar la partida.

JOSE GAYA PICON

me de classe. Un tant per cent de gent ben preparada per a un treball profitós a l'elevació moral i material de la humanitat, no intueix la transcendental transformació de l'organització autocràtica, en una organització social, on els interessos particulars i generals coincideixen.

Es davant aquest equivoc que hem de reaccionar. L'evolució actual del món no és un procés de classes; ni una lluita nova de classes entre proletari i burgesia, capitalisme i treball, sinó una superació de l'organització tradicionalment autocràtica, per una organització democràtica. I repetim que en parlar de democràcia no ens referim solament als problemes polítics de la col·lectivitat sinó als problemes econòmics, polítics i espirituals.

Les pugnes entre bàndols, partits i classes poden retardar una tongada de més o menys durada la crisi de transformació que s'està gestant, però definitivament la realitat i la veritat acabaran per agermanar-se. Amb tal fi, sembla encertat recordar que el Productor, el Polític i el Tècnic com a agents actius de la vida social, han de neutralitzar els antagonismes i convertir una lluita de supremacia en treball creador de pau i benestar social, ja que al fons tots busquem una estabilitat econòmica, una legalitat política i una llibertat espiritual.

La nova organització de la vida social requereix que Economia, Política i Espiritualitat formin una Unitat Social capacitada per a elaborar els productes necessaris a la vida. Els esperits dotats han de proporcionar les idees, els polítics han d'organitzar-les en lleis i els productors han de realitzar-les objectivament.

D'aquesta conjugació espontània ha de sortir l'esperit i el sistema de la nova organització. Recordem que és quan un sol home, o un sol partit, o una sola classe vol imposar-se que es comet la vilesa d'esclavitzar el Poble, ultra negar la capacitat creadora a la Persona.

Quan hom es troba en les creueres de la història, és quan els cabdills i els dirigents han de demostrar la seva capacitat d'orientació i de previsió.

J. PLANES

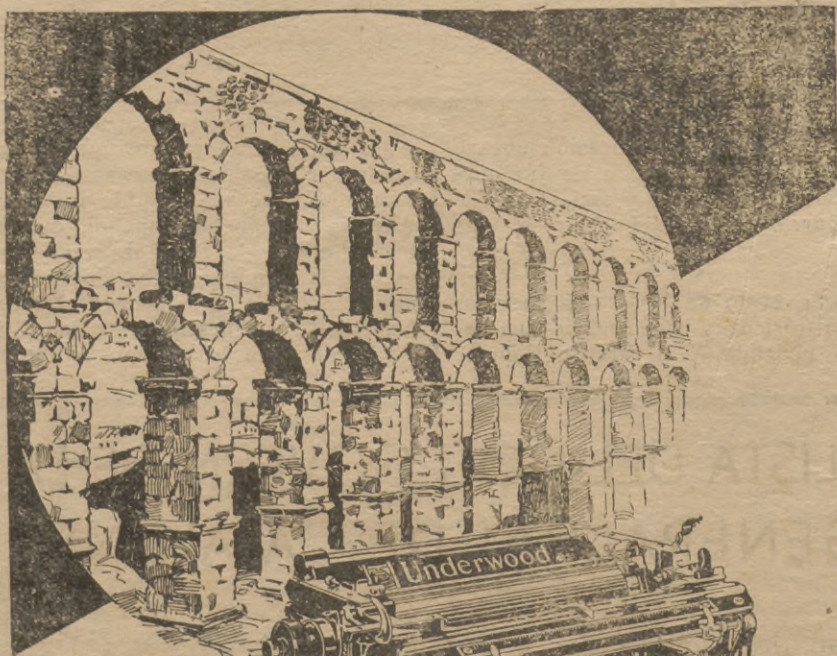
NARCIS PEYA

Cirurgia - Callista
Practicant

Visita d'11 a 1 i de 4 a 7

Ciudadans, 14 - 1.^a

GIRONA

Indestructibles

Construïdas para el uso, no para la apariencia.

UNDERWOOD

Compañía Mecanográfica

GUILLERMO TRUNIGER S. A.

Representante en Gerona: JUAN TRIADÚ. — Plaza San Francisco, 18.

Generalitat de Catalunya

JUSTICIA I DRET DECRET

En atenció a les circumstàncies actuals, a proposta del Conseller de Justícia i Dret i d'acord amb el Consell Executiu:

Decreto:

Art. 1.er Queda en suspens la tramitació de tots els judicis de desnonament que se segueixin a Catalunya contra els ciutadans que formin part de les Milícies Antifeixistes.

Art. 2.ⁿ Es reduïx en un 25 per 100 el preu d'arrendament de totes les finques urbanes, sempre que aquesta no excedeixi de 300 pessetes mensuals.

Art. 3.er Es autoritza el Conseller de Justícia i Dret per dictar les disposicions necessàries per a l'execució de que és disposat en aquest Decret.

Art. 4.^{rt} D'aquest Decret el Govern de la Generalitat en donarà compte, al seu d.a., al Parlament de Catalunya.

Barcelona, 29 de juliol del 1936.

LLUIS COMPANYS

El Conseller de Justícia i Dret, Pere Comas i Calvet

NOTÍCIES

EL COMISSARI D'ORDRE PUBLIC HA DECLARAT...

El Comissari d'Ordre Públic ens ha rebut aquesta tarda i després de ratificar-nos que la tranquil·litat és absoluta en totes les comarques gironines, ha dit:

—Cal que desmentiu una notícia que la premsa de Barcelona d'avui ha donat. Segons els alludits diaris —segurament sorpresos en la seva bona fe— el que fou bsbe de Girona ha arribat a Barcelona acompanyat de dos policies gironins. Això és fals. Cap policia de Girona, ni de les nostres comarques, s'h entretingut en acompanyar aquell senyor.

Ens aquí el Comissari d'Ordre Públic, per la nostra part afegim que celebrem aquesta categoria rectificació. Els nostres policies i demés agents depenents d'aquella autortat tenen millor feina a fer que acompanyar bisbes. Poden anar, molt be, solets.

El Comissari de la Generalitat de Catalunya a Girona, d'acord amb el Comitè Executiu Antifeixista, ha fet els següents nomenaments per a la constitució de l'Ajuntament d'aquesta Ciutat:

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Joaquim Camps Arboix, Josep M. Dalmau Casademont, Llorenç Bus-

quets Ventura, Darius Rahola Llorens, Pere Vila Xifre, Josep Juvé Abella, Miquel Sala Salis, Gabriel Auguet Farró, Enric Tarradellas Serbosa, Rafael Portar Burset, Eliseo Dawson Albinyana, Joaquim Braset Pérez, Josep Serra Geis, Benet Torrelles Solei i Joaquim Cassà Baltassar.

ACCIO CATALANA REPUBLICANA

Lluís Franquesa Felin, Josep Pujol Albanell, Lluís Bota Villà i Lluís Mula Gou.

PARTIT REPUBLICA D'ESQUERRA

Joan Bonet Teixidor, Francesc Torres Carabús, Amadeu Martinell Valls i Amadeu Beris Redolat.

El Comitè Executiu Antifeixista, estimant inajornable la Constitució de l'Ajuntament de Girona, per tal de resoldre els problemes municipals que les circumstàncies del moment plantegen imperativament, expressa la seva confiança en el nou Ajuntament per tal de portar a terme l'obra de govern que reclama i sentit de l'hora que vivim.

La Constitució de l'Ajuntament tindrà lloc avui dissabte dia 1 d'agost a les set de la tarda.

★

El Magisteri Nacional de les comarques gironines ha cedit un dia d'haver per a socórrer les víctimes del Front Antifeixista.

★

Ha estat nomenat Delegat especial dels Serveis de Psiquiatria de Catalunya el nostre il·lustre i dilecte amic Dr. Salvador Vives.

Cordial enhorabona.

★

Ha mort a Barcelona el nostre antic amic senyor David Ferrer, que havia militat en el partit republicà federal en època de lluita i sacrifici i havia col·laborat assiduament a l'Autonomista.

El senyor Ferrer exercí importants càrrecs, entre ells el de regidor de l'Ajuntament de Barcelona, distingint-se sempre per les seves condicions d'intel·ligència, patriotisme i honoabilitat.

Actualment era un dels elements destacats d'Acció Catalana.

Testimoniem a la seva vídua, la il·lustre professora i publicista senyora Rosa Sensat, i família, les nostres condolències, cordialment sentides, per aquesta gran pèrdua.

★

Información sindical. — La C. N. T. pone en conocimiento de todos los obreros que deseen inscribirse en la organización confederal que pueden pasar para apuntarse en las oficinas de la entidad. (Plaza de la Independencia). No obstante las altas no se van debidamente formalizadas hasta pasadas las actuales circunstancias.

También la C. N. T. encarece a todos sus afiliados que se hallen sin trabajo, acudan urgentemente a las mentadas oficinas.

★

El Tribunal Tutelar de Menors interessa la presentació de l'assilada Angelina Bernadó, de 19 anys, natural de Palamós, i que estava a les Adoratrius. Es prega així mateix que si algú sap el parador d'ella, ho posi en coneixement del referit Tribunal.

De no presentar-se, s'ordenarà la seva detenció per les Autoritats.

★

En el mercat de bestiar celebrat avui, han entrat 163 cap, recaptant-se per arbitri municipal 81'50 pessetes.

★

El veí d'aquesta Josep Nogué, domiciliat al carrer de la Premsa, número 2, fa a mans de la M. M una hoda completa de camió que es lliurarà a seu propietari.

També el veí Carles Santaló, que viu al carrer de la Rutlla, 130, hi ha dipositat una clau.

★

Ha estat detingut per la guàrdia urbana, Joan Martí Llizado, de 42 anys, solter, natural de Sant Joan d'Horta, degut al seu estat d'embriaguesa i per promoure escàndol a la via pública.

★

COMITE DE TREBALL

El Comitè de Treball celebrà reunió i entre altres acords d'importància acordà el següent:

Desestimar l'autorització de retorn al treball dels obrers de la fusta de la Casa Dalmau Pla, feta pel secretari de la U.G.T. local, Rafael Llapart, atribuint-se la representació de la Casa del Poble i del Partit Socialista Unificat.

Per tant els obrers de dita casa no obeeiran altres ordres que les que emanin del Comitè de Treball.

Els venedors de la plaça de en els dies de mercat podran vendre fins a les set.

Els venedors ambulants que vénen cacaus gelats i altres queviures per l'estiu, podran treballar els diumenges.

Els perruquers de senyors també vénen obligats a complimentar el descans dominical.

PARTIT SOCIALISTA UNIFICAT

El Comitè d'aquest Partit fa públic que el segell d'aquesta organització estampat en l'autorització de retorn al treball dels obrers del ram de la fusta de la Casa Dalmau, Pla, S. A., per part del secretari de la U.G.T., Rafael Llapart, es féu sense prèvia consulta del secretari general de dit partit. Així doncs, aquest Comitè desautoritza dit element, puix que aquestes atribucions corresponen exclusivament al Comitè de Treball.

El Secretari general

S'autoritza a la Casa Gröber per a que hi treballin cinc obrers i l'encarregat del motor per a netejar els botons per tal que no es malmetin. Aquesta autorització es fa amb la condició que es paguin els treballadors que hi manquin.

L'alféreq de la Guàrdia civil destinada a la caserna d'Artilleria de Girona, don Virgili Cossio Rodriguez, acompanyat d'un caporal i 17 guàrdies sortiren de Girona en un autocar d'aquella institució cap al poble de Bàscara, amb el fi de perseguir i detenir als autors de nombrosos actes de pillatge ocorreguts aquests dies en diferents pobles d'aquella comarca.

Fou practicat un reconeixement a la casa "Lalla" del poble d'Orriols on foren trobats un sac de sucre de 50 quilos, dos automòbils, quatre aparells de ràdio, deu fusells Maser, dues pistoles, un revòver i gran nombre de municions de varis calibres.

Després de varies gestions foren detinguts Enric Massana Agustí, Pere Ventura, Isidre Sala Rubí, Jesús Hospitals Serrat, Francesc Miquel Roure, Jaume Peninyà Güell, els quals resultaren ésser els autors de tots els actes de pillatge realitzats a aquella comarca.

Es detinguts, convictes i confessos han estat posats a disposició del Comissari general d'Ordre públic.

★

La Comissaria de al Generalitat, d'acord amb la Comissió de Treball fa públic que des de demà diumenge, dia 2 d'agost quedarà establert el descans dominical en aquesta ciutat, en la forma següent:

Tancaran els establiments del am de comerç, alimentació i barberies. Els lleters podran tenir oberts els seus establiments i fer el repartiment de llets a domicili de les 7 a les 8 del matí i de les 7 a les 8 de la tarda; el ram d'alimentació podrà tenir oberts els seus establiments, fins a les 9 del vespre del dissabte. Els mercats dels dissabtes es perllongaran fins a les sis de la tarda, advertint ue el diumenge es considerarà festiu per als tocialres, venedors de gallina, verdures, fruita, etc.

COMITE DE GUERRA

Demà quedarà preparada la columna de forces d'Artilleria i milicians per a sortir cap a Saragossa.

L'organització de la mateixa ha corregut a càrrec del capità Montagut auxiliat per altres oficials d'artilleria. Uns 130 individus la formaran. Es tracta d'artilleria de gran potència, motoritzada, tan per l'arrastre del material com pel municionament del mateix i transport del personal.

Aquesta columna forma part d'altres que s'aniran organitzant successivament.

COMITE EXECUTIU

Avui sortirà la primera columna volant (organització de vanguardia de les milícies antifeixistes) per a donar impuls als pobles que encara estan en un estat somort i que no estan assabentats de la Revolució i també per a contenir els actes de pillatge i donar la seguretat als camperols de que estan protegits. Continua el blindatge de camions en gran quantitat, i a mesura que es vagin acobant entraran en acció.

INTERESSANT.—Demà es celebrerà una gran assemblea popular al Teatre Albéniz. Tindrà lloc a les 11 del matí i hi podran assistir tots els obrers afiliats a les organitzacions sindicals. Dit acte està organitzat per la Federació de Sindicats i la C. N. T. i es tractaran assumptes de vital importància que afecten a a classe treballadora.

Recomanem a tots els treballadors que no dixin de prendre part a aquest important acte.

INFORMACIO

MADRID

L'ACCIO EFICAC I SEGURA SOBRE CORDOVA DE LA COLUMNA DEL GENERAL MIAJA I DE LES MILICIES DE MINAIRES I PAGESOS

L'ACCIO DELS MINAIRES

Penyarroya, 1. — Les operacions actualment es desenrotllen pels voltants de Pozo Blanco.

Hinojosa del Duque fou assetjada pels minaires, que en aquesta acció han pogut fer als insurgents nombroses baixes.

El diputat socialista senyor Eduard Blanco ho sofrera una lleu rascada.

Els minaires demanen armes, puix que desitgen formar una altra columna que baixi cap a Còrdova i avanci per la vall del Guadalquivir envers Sevilla.

De Còrdova se sap que les forces traïdores del Regiment d'Artilleria tenen preses les entrades estratègiques.

Els soldats estan desmoralitzats, car saben la veritat de la situació, però pe rtal d'evitar desercions, estan enquadrats per feixistes armats.

Als primers moments de la rebel·lió els elements del Front Popular es van replegar cap a l'Ajuntament, on es feren forts. S'ignora la sort que van córrer.

S'afirma que el primer cap de la guàrdia civil, que era republicà, fou detingut, i el segon cap de la comandància prengué el comandament de la insurrecció, conjuntament amb el coronel del regiment d'artilleria.

Diverses partides de facciosos uniformats recorren els carrers i practiquen escorcolls i detencions de socialistes, comunistes i republicans.

Circulen rumors espantosos relatius als excessos comesos pels facciosos de la població civil.

També es tenen referències del descoratjament que nia entre els traïdors. Alguns soldats escàpols han dit que a mesura que passen els dies els rostres de caps i oficials són més foscos.

El coronel tramet notes sovint a l'estació de ràdio, que és d'un feixista, perquè es faci tramesa d'auxilis a Sevilla i al general Franco.

De Sevilla no contesten els darrers dies.

Els serveis i treballs a Còrdova estan paralitzats.

Els periòdics llançats per avions lleials circulen clandestinament i són llegits amb avidesa.

S'ASSEGURA QUE EL GENERAL MIAJA ENTRARÀ A CORDOVA SENSE LLUITA

Madrid, 1. — Se sap que la columna que està al voltant de Còrdova va comunicar als sublevats que els donava cinc minuts de termini perquè es rendissin, i que aquests contestarent que estaven disposats a fer-ho.

Hi ha una altra versió en la qual s'afirma que és gairebé segur que la columna lleial entrarà avui al matí a Còrdova, sense disparar un sol tret, perquè en realitat no tenen enemic al qual combatre.

Es diu que la majoria dels sublevats han marxat de la plaça, i els que queden estan decidits a lliurar-se sense oposar resistència.

Sembla que el coronel Yagüe, cap militar dels insurgents, s'ha suïcidat. Del Carpio afirmen aquests informes, assegurant que, efectivament, els sublevats de Còrdova abandonen la plaça.

BARREA I GONZALEZ DE LARA HAN ESTAT TROBATS MORTS

Madrid, 1. — Un oficial que va prendre part en l'assalt a Guadalajara ha informat que en entrar als locals del Regiment d'Aerostació trobaren els cossos del general Barrera, vestit de paisà; del general González de Lara, d'uniforme, i d'un general de l'Armada, la identificació del qual no fou possible en aquells moments.

MES DE DOS MIL CAPS I OFICIALS S'ADHEREIXEN AL GOVERN

Madrid, 1. — En les llistes col·locades al Ministeri de la Guerra fent patent llur adhesió al Govern de la República, han signat en el dia d'ahir i e nel d'avui més de dos mil caps i oficials.

SUAREZ DE TANGIL HA ESTAT MORT

Madrid, 1. — Per una ràdio captat de l'emissora rebel del Marroc s'ha sabut que l'ex-comte de Vallengano ha estat mort per les forces lleials al règim.

S'HA INICIAT EL BOMBARDEIG DELS REBELS QUE COMANDA EL CORONEL ARANDA.

El vaixell prata "Almirante Cervera" hostilitza la ciutat de Gijón sense eficàcia

Madrid, 1. — Com de costum, han romàs tnta la nit al Mnisteri de Marina els senyors Barcia, Blasco Garzón, Prieto i Casares Quiroga.

Ahí en avió arribà a Madrid, el diputat socialista Amador Fernández, el qual després de conferenciar amb el senyor Prieto, anà amb aquest de matinada al Palau Presidencial. Fou rebut pel President de la República amb el qual conferencià durant una bona estona. Seudament Amador Fernández marxà en avió a Oviedo, d'on ha tornat aquest matí.

En entrar al Ministeri de Marina el diputat socialista ha estat saludat pels peroidistes, als quals ha manifestat que en aquell moment els avions lleials bombardejaven la ciutat d'Oviedo. De després de conferenciar novament amb el senyor Prieto, ah marxat a Barajas, d'on en un atre avió ha sortit novament cap Oviedo.

Com que la situació es va normalitzar, el President del Consell ha anat a dinar al seu domicili, d'on ha tornat novament al Ministeri de Marina.

També ha estat al Ministeri el tinent coronel Prado, que també ha conferenciat amb el senyor Prieto. El senyor Casares Quiroga, que també es trobava en aquest departament, ha marxat a mitja tarda al front de combat.

Santander. — El coronel Aranda, cap dels sublevats d'Oviedo, continua sense fer res d'útil per millorar la seva situació desesperada.

Nombroses famílies han evacuat la ciutat.

Els minaires estan decidits a disparar contra a població, però abans desitgen conseguir que els facciosos es rendeixin per tal d'evitar les ruïnes d'Oviedo.

Durant el da d'avui ha plogut, a pesar de la sual cosa els aviadors han volat sobre la ciutat, i de manera especial sobre l'"Almirante Cervera".

Gijón resisteix es dispersa de l'"Almirante Cervera" sense la menor depressió d'ànim.

Les forces lleials i les milícies es proposen ssaltar les casernes on s'han fet forts els rebels.

UNA COLUMNA DE LA C. N. T. AMB CERTA LLIBERTAT D'ACCIO

LA COMANDA EL CORONEL BEL Madrid. — El Ministeri de la Guerra ha demanat a la C. N. T. cinc-cents homes per al front de determinat lloc on els facciosos estan fent-se forts.

La C. N. T. no solament li ha ofert els cinc-cents homes, sinó mil cinc-cents, però exigint certa independència en l'acció.

El ministre de la Guerra ha accedit a la proposta de la C. N. T., i en conseqüència ha estat formada una columna que dirigirà el gran combat revolucionari coronel Bel Rosal, amb el qual aniran diversos oficials d'Assalt a les seves ordres i un delegat del Comitè de Defensa de la Confederació Nacional del Treball.

UN CAPITA DETINGUT

Madrid. — El capità Terry, que estava adscrit a la secció de ràdio de la Direcció general de Seguretat, ha estat detingut.

LA TRANSMEDITERRANIA EN PODER DE L'ESTAT

Madrid. — Aquest matí el director general de la Marina Mercant, senyor Angel Rizo, s'ha presentat a les oficines de la Companyia Transmediterrània per tal d'ncautar-se, en nom del Govern, de la indicada empresa en compliment dels decrets suara signats.

El senyor Rizo ha donat possessió al nou director general de la Companyia, senyor Ramon González Oicilla, diputat a Corts per Sevilla, i des d'aquell moment han quedat tots els serveis de la citada Companyia en poder de l'Estat.

EL MINISTRE DE LA GUERRA A LLEVANT

València. — El ministre de la Guerra, general Castelló, arribà ahir a darrera hora de la tarda, en avió, procedent de Mdrid.

Avui, durant el matí, el minstre ha visitat la Junta delegada del Govern i les províncies de Llevant, Múrcia i Albacete. També l'han visitat el comandant general de la Tercera Divisió i diverses personalitats.

PROCEDIMENTS FEIXISTES. SEGRESTAMENT D'UN DOCTOR

Madrid. — A "Claridad" trobem la següent notícia:

"El doctor Bago, metge de Sant Sebastià, conegidíssim per la seva actuació exemplar en tots els moviments revolucionaris dels últims anys, fou segrestat per un grup de facciosos quan passava per la carretera que uneix França amb Navarra.

Estava en companyia de la seva esposa i una senyora francesa amiga quan prop de la ratlla internacional aparegueren de sobte diversos insurgents, i agafant-lo amb violència el ficaren en un automòbil que s'internà ràpidament en territori navarrès.

Donada la seva significació política, el bàrbar segrestament produeix serioses inquietuds pel que fa a la seguretat personal del doctor Bago."

AVI ES TORNARÀ A TREBALLAR A SANT SEBASTIA

Hendaya, 1. — Aquest migdia ha començat un fort canoneig procedent de les forces del Front Popular i dirigit contra els voltants d'Oyarzun. A Irún els milicians marxistes han instal·lat dues peces d'artilleria a la muntanya de Panadeana. Notícies de font governamental confirmen la presa de Tolosa i Beasain per part dels milicians. Avui a Sant Sebastià es reprendrà el treball. Des de Hendaya nombrosos espanyols tornen a lseu país.

A IRUN HI HA LA CALMA MES COMPLETA

Bayona, 1. — De font autoritzada es desment rotundament la notícia que Irún hagi estat incendiada. Per altra part, es qualifiquen de fantàstiques les notícies dient que s'havien lliurat combats en territori francès.

UN EX-PRINCEP HAURIA ENTRAT A ESPANYA

Hendaya, 1. — L'ex-príncep Don Carles, cunyat de l'ex-príncep d'Astúries, segons notícies no confirmades, ha passat la frontera i es troba a les proximitats de Pamplona.

L'AVIACIO LLEIAL BOMBARDEJA ALGECIRAS

Gibraltar, 1. — L'Agència Reuter diu saber que Algeciras ha estat bombardejada aquest matí per l'hidroavió governamental espanyol que ha aterrat aquesta tarda a Gibraltar per manca d'essència.

ELS REBELS HAN INTENTAT COMPRAR AVIONS A ANGlaterra

Londres, 1. — El periòdic "Daily Express" anuncia que els rebels han intentat comprar avions del darrer model a Anglaterra. Feren gestions sobre alguns pilots britànics als quals s'oferi la suma de 150 lliures esterlines per a efectuar el lliurament d'aquests aparells en cas de compra. Els avions haurien sortit d'Anglaterra com a aparells comercials, i s'haurien convertit en avions de bombardeig a llur arribada al Marroc.

LA PRESA DE GRANADA

Màlaga, 1. — Un comunicat oficial assegura que la presa de Granada és imminent.

CORDOVA

Màlaga, 1. — Hos assegura que es prendrà Còrdova sense lluita, doncs la població s'està evaquant.

BARCELONA

PRESA DE SESTAGO

Barcelona, 1. — Les tropes lleials han bombardejat a les 8 del matí Sestago situat a 12 quilòmetres d'Osca.

A les 12 ha estat presa l'esmentada població. Es concedeix gran importància a aquesta victòria antifeixista doncs Sestago ocupa una posició ventajosa i dominadora sobre Osca.

LES FORCES LLEIALS REBUTGEN ENERGICAMENT UN ATAC A SASTAGO

Barcelona, 1. — Comuniquen des de Casp a l'Honorable President de la Generalitat:

Quatre esquadrans de Cavalleria feixista amb metralladores, han atacat Sastago, havent començat l'ofensiva a les 4'45 del matí, essent rebutjats pel foc de metralladores. La columna del capità Zamora, ha desplegat en guerilles, prenent les carenes i agafant l'enemic entre dos focs.

Degut al braó de les milícies, guàrdies d'Assalt i Guàrdia civil, els rebels s'han vist obligats a replegar-se cap el poble de la Zaida. El combat ha acabat a les 9'30.

Hem tingut un oficial de la reserva amb una ferida a la cara i un altre amb una ferida a l'ngle, sense sortida ni importància. El tercer ferit ha estat un que al llançar-se a terra s'ha trencat una cama. Les baixes dels rebels són 15, i entre ells un capità mort i un sergent que ha estat recollit ferit greuement.

De la Zaida comuniquen que han enrat al galop portant els ferits a les muntures.

Quan els facciosos feien la seva retirada cap a Quinto l'artilleria, sota el comandament de l'inent Garrido, els ha fet foc i alguns projectils s'han pogut localitzar a les files feixistes. Degut al vent del Nord se sentien els tocs de retirada. Els atacants eren uns set-cents genets. Hi havia molta oficialitat. Els soldats desconeixien per on anaven i el nom dels pobles, no essent-los permès preguntar res a l'entrad a sortida d'aquests. Entre els soldats ferits que es recolliren, el que estava menys greu ha manifestat que els porten enganyats, que els diuen que van de passeig militar i els posen al davant, servint de parapet als oficials els quals els amenacen amb pistoles metralladores.

Els ara es desconeix el nom del comandant en cap.

El poble de Sastago manifesta un entusiasme indescriptible per les Milícies, de les quals diu que són llurs salvadors. Després del combat les dones abraçaren les nostres forces.

PERE COROMINES, COMISSARI GENERAL DE MUSEUS

Barcelona, 1. — El conseller de Cultura, senyor Ventura Gassol ha signat una Ordre en virtut de la qual és nomenat comissari General de Museus el senyor Pere Coromines i Muntanya.

UN UTIMATUM AL CAP FACCIOS DE MALLORCA

RENDIU-VOS, O SEREU BOMBARDEJATS DIA I NIT!

Barcelona, 1. — El capità Bayo, cap de la base aeronaval, ha tramès la següent comunicació:

"Capità Bayo, jefe base aeronaval Mallorca, a comandante militar Mallorca.

Por última vez insisto en manifestar a los habitantes de esta isla desaloje las poblaciones el personal no combatiente, pues serán bombardeadas con insistencia día i noche, hasta su completa rendición.

Es de conciencia que los radiotelegrafistas de la isla que captan este mensaje y el comandante militar de la misma lo hagan saber a la población civil, pues el día de la ocupación, si así no lo hubieran hecho, seran pasados por las armas."

REMITIT

Girona 1 d'agost de 1936.

Sr. Darius Rahola.

Director de L'Atonomista.

Ciutat.

Car amic i company: Us agrairia la publicació de les ratlles adjuntes en el dari de la vostra digna direcció.

Gràcies a la bestreta Cordialment us saluda vostre afm. a. i. s.

Josep Maria Dalmau

...

EN HONOR A LA VERITAT

Es públic que en el meu domicili particular uns agents de l'Autoritat trobaren i s'incautaren d'uns objectes pertanyents a una comunitat religiosa d'aquesta ciutat.

En honor a la veritat, he de fer es següents manifestacions fàcilment comprobables:

1.ª Que des d'abans del 18 del passat juliol fins al dia d'avui jo no havia posat els peus en el meu domicili.

2.ª Que abans de l'esmentat dia 18 no hi havia en el meu domicili cap objecte que no fos d'ells i propietat familiar.

3.ª Que els objectes trobats en el meu domicili particular no solament hi foren introduïts sense la meua autorització sinó vaig ignorar-ne l'existència fins més de 24 hores després d'haver-se'n incautat els agents de l'Autoritat.

Josep M. Dalmau Casademont

INVENTO MARAVILLOSO

MAQUINA DE ESCRIBIR

Mercedes Electra

LA MAS RÁPIDA :: 20 COPIAS A LA VEZ

Mercedes Exprés n. 6 con Tabulador Automático.

y FAVORIT, últimos modelos.

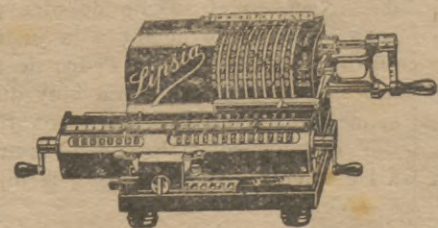
MERCEDES PORTATIL

Calculadoras "LIPSIA"

sumadoras y para todas las operaciones.

Pídenlas a prueba al Representante general para España

OTTO HERZOG, calle Andrés Mellado, 32. - MADRID

INCONGRUÈNCIES

(Continúa de l'edició d'ahir)
tos i atencions de què la rodejaren a l'Internat on el seu tutor la va portar, no aconseguiren el més insignificant canvi d'actitud. Sempre de cos present, però materialment absent, les seves companyes la veïeren prendre part en llurs jocs. Tenia per a tothom un somriure agrejolç que delatava la interna pena que la consumia. Els seus ulls, d'un blau mar quiet i manyac, tenien un mirar tranquil, que intraguillava però, el més íntim de l'ésser que l'esguardava detingudament. Qui analitzés la seva actitud amb delicades podia tenir la convicció de què Adela vivia morta a totes les sensacions exteriors.

Un fet no s'esdevé mai si no és continuïtat d'un altre natiu.

Des de bé masses dies que en la solitud de la seva orfanesa, l'obsessionava fortament aquella nova amistat.

Tenia Adela quinze anys quan va deixar el Pensionat on la portaren contra el seu desig. D'allí tan sols en tenia el record dels dies grisos que s'escolaren un darrera l'altre sense la més lleu sensació de benaurança. Aquella cadena ininterrompuda de color gris s'havia a la fi trencat, donant ensemblures lliures curs a un sol radiant de lluminositat que va eixir del seu interior proporcionant-li uns gaudis i una felicitat temps ha no saborejats. Tot era d'una puresa que li arribava al cor, maternalment...

A l'arribar al Palau, on havia viscut amb la seva bona mare, varen copiar els seus sentiments una veritable revelació. El seu cor es trasbalsà i va capir infinitament, fins el més allà, la presència activa de la seva enyorada mare a qui idolatrava entrenyablement. Aquest instant de sublim remembrança, compensava plenament aquells nou anys de terrible solitud al Pensionat.

S'habitua molt prompte a les costums anteriors i, d'altres de noves se li feren ben plaents. La seva impenetrable abstracció anà esdevinent cada dia més confosa. La diafanitat del paible abstracció anà esdevinent cada satge que albirava i la transparència d'aquells dies d'un mes de maig esplendent, il·luminaren cada dia més el seu negre pessimisme. La Naturalesa, en el seu desig de perfecció semblava assolir amb èxit, un millorament que s'operava molt ràpid damunt l'ànima d'aquella gentil orfaneta. Adhuc, podia afirmar-se que aquell ésser esdevenia a la fi natural. Poques setmanes més tard, començà a demostrar viu interès per les coses que havia mirat amb absoluta indiferència. Sortosament arribà a assolir un estat d'ànim perfectament equilibrat. Digué a la seva serventa —amb la més natural bonhomia— que ara se sentia animada a reanudar els estudis musicals que a l'infern inicià sense ganes ni confiança

d'aprendre. A V encargar-li que enviés a cercar la millor professora de piano que hi hagués a la propera capital.

Les primeres lliçons varen ésser una obstinada concentració del seu intel·lecte. Capia amb prodigiosa facilitat, totes les fórmules que li exposava amb amplituds de tecnicisme i temperament artístic aquella dona que de primer antuvi no va preocupar-la més que com a bona professora que era.

Es trobava Adela a la seva cambra provant-se unes quantes coses que li havien tramès de París. Darrerament li entrà la dèria de vestir amb elegància plena de bon gust; i estava tan identificada amb aquest frívol afer que oblidà per complet la seva quotidiana lliçó. Abaix, per a fer més lleugera l'espera que s'hauria fet inacabable, de no haver pres aquest adreçament, la professora ade piano donava franc espai a la seva ànima insaciable de perfeccionament. De primer antuvi començà a preludiar Sonates curulles d'arpegis. Després vnigueren altres peces sincopades, dites amb varonil força, però saturades de feminitat, que repetia l'espai perllongant-ne el seu ressó. Quan es trobava en el màxim de l'apassionament musical, quan el seu esperit es lliurava enter a les expressions, que el seu autor en llunyà dia abocà fogosament damunt la llum d'un paper que va acollir amb gust tot el nectar que contenia en el seu si aquella epopeia musical de Chopin, s'obrí de prompte una porta per a donar pas a un ésser que més semblava una aparició irreal. Adela havia sentit des de la seva habitació el ressó d'unes notes que temps ha les seves oïdes no recollien. Tancà els ulls a tot quan l'envoltava, obrí de bat a bat el cor amb un sospir llarg i profund i tota la seva ànima restà electrificada. Com un autòmat recorregué el silenciós passadís transversal que va portar-la a l'escala que la deixaria enfront la porta del Santuari on venera mantes vegades aquell gran amor perdut. Pallida —pallida— portada per la immensa emoció que l'envaïa— s'introduí calladament en el saló.

Els sons continuaren llarga estona condensats en el fons més íntim del seu ésser. Tot un estor de ritmes i melodies que feia nou anys ningú sabé entonar a la fi havien resorgit! Oh, la bella música, quina cosa tan bona! Això era viure. Mai no havia estat més feliç. La joia que ara de bell nou tornava a saborejar voluptuosament amb una ànsia de viure esborronadora, li deixà entreveure clarament tot el significat de la seva vida actual. Bevia amb la fretura del vertader assedegat, gota darrera gota, aquella sava puríssima i única de què estava mancada feia tant temps la seva anímica existència. Novament, l'amor, sola obsessió de la seva vida d'òrfena tornava a ella més floreixent que mai. No podia, no li era factible contenir-se per més estona. In-

tentà alçar-se sense fer remor del re-conet de la "chaise-long" on altre any s'havia instal·lat i un objecte que es despreguà de les seves mans la traï. Sols una cosa l'interessava fortament. Allí es trobava la seva mare, maretta volguda! Enfront seu hi havia l'ésser enyorat que amb suma pallidesa li cantà l'infinit amor que vessava el seu cor per ella. Va atansar-se barrocament, va lligar-la ben estret amb els seus braços que havien esdevingut amb els anys més forts, i va besar-la en plena boca amb un bes cremant de passió. Al contacte d'aquells llavis Adela va despertar a la realitat. La boca roja i humida de la professora en un lleu tremolor produït per l'esglai, va reptar-la severament i amb la serenitat reflectida al rostre condemnà aquella actitud. Pobra Adela! En aquell instant era pròpiament un volcà en el punt àlgid de la seva aerupció. Ella sentia que estimava intensament a la seva mare i tingué de donar-hi aquesta demostració. Tota la força de la seva joventut vital es trobava acoblada en aquell moment i li fou precis un desbordament de passió que traspasava tots els límits. Es senti viure fortament i ensem sentia com la sang li cremava dins demanant refrigerar-se per pura necessitat.

Les circumstàncies varen obligar-la a un canvi radical a la seva existència de dona benestant. Desconeixia en absolut el dur lluitar per a procurar-se tota sola el medi de subsistència. Primer va creure que fóra adient a la seva manera d'ésser, una disciplinada conducta dins el despatx d'alguna casa comercial. Ella però, no va saber aconsolar-se amb cap dels sous que li varen oferir. Decididament, va desistir sobre aquest punt i es lliurà obertament a l'ensenyança de música. Posseïa el títol de professora i podia exercir-lo arreu on cregués convenient.

Molt ràpid va ésser l'avenç que amb més d'una any féu en e camí d'aquest professorat. Finalment va convertir-se en professora disputada i considerada per tota persona de relleu que en la capital hi havia. Els innombrables deixebles que tenia la respectaven i admiraven de debò. Tenia qualitats excel·lents i una personalitat que atrèia la simpatia dels éssers que fitaven l'esguard damunt seu. Físicament agraçada i espiritualment dotada, la Naturalesa feia d'aquell ésser, a voltes, una dona força perillosa. —er ò Isabel —aquest era el seu nom— coneixia a bastment tots els perills que incloïa l'afrontar el destí dins l'ambient en què actualment vivia. Trobà més d'un obstacle que salvà amb serenitat plena de sang freda no sortint-ne el més mínim perjudicada. I era tan bona i tenia un tacte tan expisat que procurava sempre que d'altre no en resultés també damnificat. En l'actual primavera acomplí vint-i-set anys. De molt joventut resultaren fallides les seves aspiracions al fer ofrena del seu amor a un home voluble i inconsiderat. Mai més va voler fer traïció als sentiments que el cor li confiés. D'aleshores ençà va mantenir el seu esperit tan elevat de tot el que fos material que arribà a no copsar cap sensació que fes vibrar la seva carn sana i jove. La seva pròpia superació va ésser el que l'arrossegà a una superació inefable.

Jurà a la petita Adela que viuria exclusivament per ella i que seria d'ella en absolut.

Va ésser una escena trepidant d'amor platònic i real.

Adela, volia una mare; tenia necessitat d'una mare dolça i carinyosa com ella i demanava tendrament velada per l'emoció que no li negués aquest goig.

—Jo sento —li deia— com el meu cor s'escapa darrera e lteu, i de la mateixa fàis que ara t'has possessionat del meu esperit, pressento que així ma-

teix el teu prendrà possessió de mi. Vulga'm, Isabel, vulga'm ésser mare!

Per l'Isabel no hi havia res que tingués cap classe de vital alicient. Totes les seves ambicions i tot el seu món exterior quedava reduït dins el cercle més extens que encloïa aquest mot breu: "Música". Llevat d'aquesta magnífica concepció tot ho trobava mancat de la suficient formosor per ella lliurar-s'hi amb punyent i decidida admiració. Vivia de la música i per a la música; i amb la música va viure tota una vida floreixent de passió.

La Primavera seguia el seu curs normalment... i hom desconeixia en absolut la trajectòria que prendrien les vides llurs.

L'ambient saturat de mils sentors enevants; la solitud interior i exterior que hi havia en la joventut d'Adela; la poètica il·lusió que observava sempre per les coses espirituals fou el que influí poderosament en aquell canvi de sentiments. Tot, tot va contribuir a mixtificar el que abans era una puresa cent per cent. Va ésser endebades l'esforç continuat que féu per a foragitar aquella obsessió. Una força inconeguda l'arrossegà sense miraments a la pitjor condició.

El seu esperit sempre àvid d'emoció insaborejades, però pressentides, lliscà fins el darrer trocet de la pendent.

"... i els éssers desconeixen en absolut el camí que prendran llurs vides."

Adela no va poguer capir ni imaginar tan sols, que aquell amor que l'envaïa per complet prendria un caire ben oposat. De primer antuvi va ésser tan pur com intens. Potser la mateixa intensitat fou el que produï en ella la mateixa xispa que provocà dins el seu cor una altra passió que, com una foguera, li encengué l'ànima de desig. Desig que desvetllà, ensem, un amor pregonament profà.

Aquella feminitat, que va ésser modelada per un temperament en extrem fogós, esdevingué ultra-sensual i refinada fins a la exageració.

La primavera seguia el seu curs normalment... mentre, a la formosa Adela la cegava fortament aquella nova amistat.

X. A.

CONSULTORI MÈDIC-QUIRÚRGIC

- DE -

ELISEU JUBERT i JOAQUIM JUBERT

(malalties de les criatures, (malalties de la pell. - cirurgia infantil). - cirurgia dels ossos i articulacions. - fractures).

GABINET DE RAIGS X.

RAIGS X TRANSPORTABLES A DOMICILI.

Plaça de la República, 7 prals. - Telèfon, 205

GIRONA

MOBLES

GRAN ASSORTIT EN DORMITORIS I MENJADORS
PREUS MAI VISTOS

GRANS REBAIXES

M. ESTEBA Carretera de Barcelona, 1. - GIRONA

MODISTA

ALBAREDA, 22

Tall sistema MARTÍ, 75 pts.

Cosir totes les tardes, 6 »

Ensenyament tot l'any

i a totes hores

Abrics a 15 pts. Vestits a 12

Bates a 5 pessetes.

—TRENOSATS: Aparells herniaris a preus sense competència. — Ortopèdia Torrellas, Ciutadans 4. — Tel. 302.

La Casa de Tócame-Roque

(Con autorización de la Editorial Castro, S. A., Carabanchel Bajo, Madrid)

con una silla de manos, y como Tomás llevaba linterna y se movió de un lado para otro, y del portal salió alguna luz, porque una palmaria llevaba el señor Pedro, pudo el doctor reconocer al sirviente.

No le quedó duda de que alguna infame traición se había fraguado; pero ¿en qué consistía?

Lo supuso todo, menos la verdad. —¿Quién va en la silla? —preguntó.

No era posible que lo adivinase, ni siquiera que lo sospechase. Dudó si quedarse o seguir a los que llevaban el vehículo.

Por fin decidió hacer lo segundo. Para esto le sobraba habilidad al buen doctor, y además le favorecían las tinieblas.

A larga distancia siguió a los criminales.

—¿Adonde van por aquí? —se preguntaba de vez en cuando.

Y su sorpresa fué mayor al ver que llegaron a Puerta Cerrada y que tomaron por la calle de Segovia, y más aún cuando, al fin, se internaron en la Morería.

Detuvieronse los criminales.

Quedó también inmóvil el doctor.

No podía distinguir detalles el doctor, pero sí que abrieron la puerta de una miserable casa, donde entró una persona que salió de la silla, y luego dos de los otros, volviendo a cerrar.

Tras la esquina donde se había colocado permaneció Sarmiento.

A poca distancia de él pasaron los que llevaban la silla.

—He de hacer algo más de lo que hago —pensó el médico— porque así, jamás saldré de dudas.

Y meditó mientras a los criminales seguía.

Fueron por el mismo camino que habían llevado.

—Haré la prueba —dijo Sarmiento

cuando entraba en la Plaza Mayor.

Y blandiendo la espada se lanzó de repente hacia los bandidos, mientras gritaba:

—¡Tenéos a la justicia!... ¡En nombre del rey!

Estas palabras debían ser de un efecto mágico.

Los criminales no se detuvieron a mirar quién los acometía, y pensando, ante todo, en salvarse, huyeron con la velocidad de quien tiene mucho que temer.

No se tomó Sarmiento la molestia de seguirlos, sino que se acercó a la silla, abrió una portezuela, miró y palpó, convenciéndose de que la persona que allí había ido había quedado en la Morería.

¿Qué le era posible hacer?

¿Qué convenía?

—¡Oh! —exclamó— Se intenta cometer un crimen o ya se ha consumado... Necesito el auxilio de otra persona... No puedo acudir a la justicia, porque se trata de don Pedro de Meneses, y mi situación sería muy difícil si me equivoco... Buscaré a don Juan.

Y corrió, llegó a los pocos minutos a la vivienda del caballero, y le dijo: —Venid.

—¿Qué sucede?... Estáis agitado...

—He corrido y hemos de correr.

—Pero...

—Tenemos que salvar al pobre! acinto.

—¡Ah!...

—Vamos, don Juan, vamos... Os dare explicaciones.

Un minuto después salían de la casa.

—¡A la Morería! —exclamó Sarmiento.

No hay que decir que corrieron cuanto les fué posible.

El médico se explicó entonces.

Cuando llegaron a la Plaza Mayor, vieron que ya no estaba la silla, y creyeron lo que era verdad, que los criminales volvieron por ella cuando se convencieron de que nadie los seguiría.

Cuando estuvieron frente a la casa de Pedrote, escucharon, sin percibir ningún ruido.

Calculando, comprendieron que el miserable edificio debía, por el lado opuesto dar a la otra calle, y fueron encontrando las tapias del corral, de que hemos oído hablar a Pedrote.

¿Era aquella la misma casa?

No podían poner la duda en claro.

Conferenciaron, y como la situación era grave y ellos atrevidos, acabaron por hacer lo que hubiera hecho Jacinto.

—Todo lo que puede suceder —dijo don Juan—, es que se arme un escándalo y que tengamos que andar a cu-

chilladas.

—Es la misma casa, no lo dudéis. Mirad las de los lados...

—Ahora veremos.

—Manos a la obra.

Don Juan se quitó la capa, y, sin pensar que destrababa su ropa, que era de mucho valor, buscó a tientas y encontró en la tapia desconchados y huecos donde apoyar las manos y los pies, empezando a subir.

Pronto se colocó sobre el muro.

Miró al corral.

Vi ó una puertecilla por donde se escapaban algunos destellos de luz, y luego dijo:

—Doctor, la empresa es fácil. ¿Me esperaréis?

—No.

—Pues echad mi capa, y dadme también la vuestra, y veamos si sois tan ágiles como yo.

—Me parece que sí —dijo el médico. Y trepó rápidamente.

Bajar al otro lado les fué mucho más fácil.

Acercáronse a la puertecilla que daba entrada a la casa y que estaba abierta.

Escucharon y percibieron ruido de voces, aunque no pudieron entender lo que hablaban.

—Entraremos —dijo el doctor—. Nos acercaremos sin hacer ruido, y por lo que digan comprenderemos la situa-